

דעם רבינ'ס

עוּכט

ויקרא - זכור תשפ"ב
גליון 83

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

שלעפט זיך א וואגן אויף די פארשנייטע וועגן, עס הערשט יעצט א שרעקליכע קעלט אויף די גאסן, יעדע קליינע טריט קומט אן אומגעהויער שווער. וואו אהין פארט דער וואגן? ווערט זיצט דארט אינעווייניג?

דער וואגן צילט אנצוקומען קיין מעדוועדיווקע, דארט זיצט נישט קיין אנדערער ווי ר' נתן פון נעמירוב! אונזער באקאנטער ר' נתן דער תלמיד פון רבי'ן וואס האט דאן געוואוינט אין שטאט נעמירוב, אבער דאס יאר וויבאלד דער רבי פארבראכט זיינע פורים טעג אין אט דעם שטאט, פארשטייט מען אליין אז ר' נתן דער תלמיד וויל זיין פורים ביים רבי'ן.

נאכן זיך ארומוואלגערן אויף די וועגן נאנט צו צוויי וואכן, איז ר' נתן ענדליך אנגעקומען תענית אסתר פארנאכטס - הארט פאר מגלה ליינען - אין א דערפֿל וואס איז צוועלעף מייל ווייט פון מעדוועדיווקע -

דארט וואו דער רבי געפינט זיך יעצט. טראץ דאס בענקעניש פון ר' נתן צו קענען הערן מגלה ליינען

פון הייליגן רבי'ן האט זיך ר' נתן געלאזט פירן ווי אזוי דער באשעפער פירט אים, און זיך געטרייסט אז פארט איז ער שוין זייער נאנט צום שטאט מעדוועדיווקע.

אינעם דארף האט ער באגעגנט אינעם פון דעם רבי'נס גרויסע תלמידים, ר' יודל. די צוויי זענען אינאיינעם אריין אינעם נאנטן דערפֿל, די אידן פונעם דארף האב זיך שטארק געפרייט צו די געסט וועלכע האבן מצרף געווען צום מנין צו קענען הערן די מגלה מיט מנין.

תכף נאכן הערן די מגלה האט ר' נתן זייער געוואלט פארזעצן זיין נסיעה, ער האט זיך אבער קודם געזעצט צום סעודת פורים און דערנאך האט ר' נתן זיך געבעטן צו די אידן פון שטעטל זיי זאלן אים צושטעלן א בעל עגלה וועלכער זאל אים ווי שנעלער צוטראגן קיין מעדוועדיווקע, ווייל ר' נתן האט געוואלט אנקומען ווי פריער זען די צורה פון הייליגן רבי'ן! אפילו אויב ער וועט אנקומען נאך חצות, וועט ער כאטש זיין אונטערן שאטן פון הייליגן רבי'ן.

די איינוואוינער פון דערפֿל האבן אים גערן צוגעשטעלט א פערד און וואגן און ר' נתן האט זיך ארויסגעלאזט אין וועג. דער בעל עגלה טרייבט די פערד ווי שנעלער. ענדליך ענדליך אינמיטן נאכט, האט שוין ר' נתן זיך דערזען אין מעדוועדיווקע. די גאנצע שטאט איז געווען איינגעהילט אין א טיפע שלאך, אלע האטעלן און אכסניה'ס זענען שוין געווען פארמאכט. ר' נתן ווייסט נישט ווי אהין זיך צו קערן... ער שטייט מיט זיין געפעק אויפן גאס, עס בודשעוועט א פראקטיגע קעלט. וואו גייט מען? 'איך וועל גיין זוכן א שול', טראכט ר' נתן צו זיך: ער דרייט זיך ארום צווישן די גאסן ביז ער באמערקט א בנין וואס זעט אים אויס ווי א שול. ווען ער פרובירט דרייען דאס הענטל פון טיר באמערקט ער אז עס איז פארשפארט פון אינעווייניג, איינער געפינט זיך אין שול!

ר' נתן קלאפט אויפן טיר. "ווער קלאפט אין טיר אזוי שפעט ביינאכט?" הערט זיך א קול פון אינעווייניג. "א איד, איך קום פון א ווייטן וועג" ענטפערט ר' נתן "איך זוך דעם אייניקל פון בעל שם טוב וועלכער געפינט זיך דא אין שטאט צו חתונה מאכן זיין טאכטער." המשך אויף זייט 8

אייער אליין

און מען גייט זיך אוועק? דארט אויף יענעם וועלט וועט איר אויך אזוי טון - דארטן בעלמא דקשוט! איר וועט מיר איבערלאזן אליין - פאר אייך וועט מען געבן דארטן א גרויסן 'גן עדן' און מיר וועט איר אפלאזן?!"

די חברים האבן איינגעזען אז ר' לייב איז גערעכט, מען קען נישט לאזן א חבר אליין!! האבן זיי געמאכט צווישן זיך א 'כריתות ברית' א בונד, אז זיי וועלן זיך דארטן אויף יענער וועלט אויך זיך האלטן אינאיינעם!

ר' לוי יצחק ז"ל האט פארציילט די מעשה און אויסגעפירט: "דאס דערמאנט אונז וואס דער רבי רעדט אין די מעשה פון די זיבן בעטלערס ביי דעם פיפטן טאג. אז עס איז געווען א בוים, דער תענוג פון דעם בוים - זאגט דער רבי דארטן - קען מען גארנישט אויסמאלן וואספארא תענוג דארטן איז דא! אונטער דעם בוים לעבן אלע בשלום, דארטן איז קיין שום שאדן נישט דא! נאר וואס דען? וויבאלד אז נישט אלע חברים האבן שוין דערגרייכט די מדות פונעם בוים - ווארטן זיי צו!"

דער רבי פארציילט דארט: "צווישן זיי איז גיווען זייער א גרויס אהדות - די פיתה האבן זיך אלע ליב געהאט און זיי האבן זיך זייער געהאלטן אינאיינעם, האבן זיי זיך נישט געוואלט אפטיילן איינס פון דעם אנדערן."

פלעגט אונזערע לייט זאגן: וואס טוען זיי אין דער צייט וואס זיי ווארטן? סתם זיצן פשוט און ווארטן? מען ווארט אויף דער 'באן'? וואס טוען זיי דערווייל וואס זיי ווארטן?! מוז מען דאך זאגן אז כאטשיג אלע גייען צום בוים איז אויך א חילוק. וואס איינער האט אין זיך מערער בענקעכטן, גייט ער אנדערש צו צום בוים!"

קינדער לאמיר כאפן א שפאציר פורים אין טראוויץ אין שטוב פון ר' סענדער טראוויצער.

די הייליגע חבורה פון ר' סענדער מיט זיין ברודער ר' לייב און נאך עטליכע חברים זענען זיך יעצט צאמגעקומען צו פראווען אינאיינעם דעם סעודת פורים. ווען אונזערע לייט טרעפן זיך פורים, אה!! איז דאס געוואלדיג!! מען שרייט צום באשעפער פון טיפעניש פון הארץ. מען טוט תשובה מיט שמחה און געוויין. די דיבורים פון רבי'ן גיסט זיך ארויס אסאך אסאך מער פון די וויין וואס מען האט זיך אנגעטרינקן. גלייך דערנאך איז אונדא נישט קיין שאלה אז עס הייבן זיך די פיס און מען גייט ארויס אין א פרייליכער טאנץ.

טאקע דאס איז יעצט דאס בילד אין שטוב פון ר' סענדער. דארט איז געווען איינגעפירט אז פורים פלעגט מען זייער אסאך טאנצן. פארשטייט זיך אז פון אזויפיל טאנצן איז ר' לייב אנדער געפאלן צו דער ערד און געפאלן אין א טיפער שלאך.

די חברים ווילן אבער ממשיך זיין מיט די רקודים, אבער דא ליגט איינער אויסגעצויגן אינגאנצן פאר'שכור'ט, מען קען אזוי נישט ממשיך זיין. האבן די חברים אים געלאזט ליגן און אריינגעאנגען אין אן אנדערן צימער צו ממשיך זיין מיטן טאנצן. ר' לייב איז געבליבן ליגן אינעם ערשטן צימער אליינס אויף דער ערד איינגעזינקען אין גאר א טיפן שלאך.

ווען עס איז אריבער א שטיק צייט און די וויין האט זיך שוין אביסל אויסגעוועפט - ר' לייב דערנוועקט זיך און זעט זיך אליין אין צימער אן חברים, לויפט ער אריין אין אנדערן צימער און שרייט אויס: "דאס איז חברים? איר לאזט מיר ליגן

מיין אָפּה'ס

איך בין געווען לעצטנס א שבת אין מירון ביים דאווענען האב איך גענומען א סדור און עס ארויפגעלייגט אויף א סטענדער איך זאל קענען דאווענען געשמאק. אבער דער סדור איז אראפגעפאלן, איך הייב עס צוריק אויף און איך לייגן עס אויפן סטענדער, אבער ווידער... דער סדור פאלט נאכאמאל אראפ, און נאכאמאל לייג איך עס צוריק.

אפאר וואכן צוריק ווען איך בין געווען אויפן וועג צום באס סטאנציע צו פארן אין חדר, האב איך זייער שטארק געבעטן דעם אויבערשטן אז איך זאל קענען כאפן די באס פון אכט אזייגער ווען באמת האב איך גוט געוואוסט אז יעצט איז שוין 7:59 און דער וועג ביזן באס סטאנציע נעמט בערך דריי מינוט, און איך קען דאס שוין נישט אנגאנגן, אבער איך האב זייער שטארק געבעטן דעם אויבערשטן אז איך זאל יא קענען כאפן דעם באס, ווייל איך וויל קומען פרי אין חדר און ער זאל מיר מאכן א גס.

איך געב צו מיר א טראכט, וואס קען איך אראפאלערנען פון דעם געשעעניש?

אזוי קום איך אן צום סטאנציע און איך זע ווי דער אויטאבוס שטייט און ווארט אויף איינעם, אפשר אויף משיח? האב איך געטראכט! און דערווייל וואס איך שלעפ מיד ארויף דעם בארג ביזן באס סטאנציע, זע איך ווי ער ווארט נאך אלץ... (נארמאל ווארטן זיי נישט קיין איין מינוט איבריג... זיי פליען גלייך אוועק) איך נעם זיך דערווייל גיין אביסל שנעלער כדי צו קענען אנגאנגן דעם באס, ווען בשעת'ן גיין בעט איך דעם אויבערשטן שטיל אז איך זאל אים כאפן און נישט דארפן שפעטיגן.

אז א סך מאל קען זיך מאכן אז א אינגל פאלט אראפ אין אידישקייט, ער וויל זיך אויפפירן ערליך אבער ער פאלט, ער וויל אפהיטן זיין מויל און רעדן נאר שיינע ווערטער, אבער עס גליטשט זיך ארויס א אוימריינע ווארט, ער ווערט צעבראכן, אבער גלייך הייבט ער זיך אויף און באנייט זיך, און ווידער געשעט... וואס עס זאל נישט געשען.

געלויבט דער באשעפער דער באס האט געווארט נאר אויף מיר... דער באס איז געשטאנען ביים סטאנציע בערך צוויי מינוט און געווארט אויף אלימלך ווייל ער האט געבעטן דעם אויבערשטן! זעט מען פון דא ווי גרויס און חשוב איז יעדע תפלה פון יעדן פשוטער איד, אז א גאנצע באס האט געדארפט ווארטן וועגן א תפלה פון א קינד!!! אלימלך.

אבער דער רבי לערנט אונז ווידער "הייב זיך אויף" הייב אן פון יעצט."

דאס האב איך מיר ארויסגעלערנט פון דעם סדור. נחמן

דעם רבי'נס טייט

טייערע קינדער וואס לערנען מיר זיך פון די מעשה? אז מיר דארפן אינזינען האבן די חברים, ספעציעל יעצט ווען עס קומט פורים זאלן מיר מתפלל זיין פאר די נאנטע חברים און פאר גאנץ כלל ישראל וועלכע קענען ניצן אונזערע תפלות. לאמיר ארויסכאפן כאטש פינעף גרויסע מינוט משה דעם טאג פורים און זיך מתבודד זיין און בעטן פון השם יתברך זאל אונז שיקן גרויסע ישועות און בעקר די גרויסע ישועה, עס זאל נתגלה ווערן דעם באשעפער'ס נאמען אויף דער גאנצער וועלט.

די זיבן בעטלערס

~2~

האב נאך גאר ניט אנגיהויבן צו לעבן, און בין פארט זייער אלט. און ניט איך אליין זאג דאס, נאר איך האב א הסכמה דרויף פון דעם גרויסן אדלער. איך וועל אייך דערציילן א מעשה. (דאס רעט אלץ דער בלינדער בעטלער).

אמאל זענען גיגאנגען מענטשן אויף א סאך שיפן, אויף דעם ים. איז גיקומען א רוח סערה, (דהיינו א שטורעם ווינט) און האט צובראכן די שיפן. און די מענטשן זענען ניצול גיווארן, זענען די מענטשן גיקומען צו איין טורעם, זענען זיי ארויף אויף דעם טורעם. און זיי האבן דארט גיפונען אלערליי מאכלים, און משקאות, און מלבושים, און וואס מע באדארף. און סע איז דארט גיווען כל טוב, און אלע מענוגים וואס אין דער וועלט.

האבן זיי זיך אנגירופן אז איטליכער זאל דערציילן איין אלטע מעשה. וואס ער גידענקט נאך פון דעם ערשטן זיכרון. דהיינו וואס ער גידענקט זינט סע האט זיך ביי איהם אנגיהויבן דער זכרון. איז דארטן גיווען אלטע און יונגע, האט מען מכבד גיווען, דעם גרעסטן זקן וואס סע גיווען צווישן זיי, אז ער זאל צום ערשטן דערציילן.

האט ער זיך אנגירופן (דהיינו דער עלצטער

האבן זיך חתן פלה אנגיהויבן צו דערמאנען, די חסדים וואס השי"ת האט מיט זיי גיטאן, אז זיי זענען גיווען אין וואלד. און זיי האבן אנגיהויבן צו וויינען, און האבן זייער גיבענקט, ווי נעמט מען דא דעם ערשטן בעטלער, דעם בלינדן, וואס ער האט אונז גיבראכט ברויט אין וואלד.

ווי זיי האבן אזוי גיבענקט, נאך דעם בלינדן בעטלער, דערווייל רופט ער זיך אן, איך בין דא. איך בין גיקומען צו אייך אויף דער חתונה. און איך שענק אייך דרשה גישאנק, אז איהר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך. ווארן פריער האב איך אייך דאס גיוואונטשן, אז איהר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך. היינט שענק איך אייך דאס דאזיגע במתנה גמורה דרשה גישאנק, אז איהר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך.

איהר מיינט, אז איך בין א בלינדער, איך בין גאר ניט בלינד, נאר די גאנצע וועלט, טרעפט ביי מיר ניט אן כהרף עין, (דהיינו ווי איין אויגנבליק איבער דעם האט ער א פנים ווי בלינד, ווארן ער טוט גאר קיין שום קוק אין דער וועלט ניט אריין. ווארן די גאנצע וועלט טרעפט ביי איהם גאר ניט אן אפילו ווי איין אויגנבליק, איבער דעם גישקט זיך ביי איהם גאר ניט קיין זעהן, און קיין קוק אין דער וועלט). ווארן איך בין זייער אלט, און איך בין נאך גאר יונג, און איך

אריין אין דער פרי. האט זיך דער זיבעטער אנגירופן, איך גידענק נאך אפילו דעם ריח פון דער פרי, איידער דער ריח איז אריין אין דער פרי. האט זיך דער אכטער אנגירופן, איך גידענק נאך אפילו די מראה פון דער פרי, איידער די מראה איז ארויף אויף דער פרי,

און איך בין נאך דעמאלט גיווען גאר א קינד. (דהיינו דער בלינדער בעטלער וואס ער דערציילט דאס אלץ) און איך בין אויך דארט גיווען האב איך מיך אנגירופן, איך גידענק די אלע מעשיות, און איך גידענק גאר נישט. האבן זיי זיך אנגירופן, האט דאס איז א גאנץ אלטע מעשה, עלטער פון אלע, און סע איז ביי זיי א גרויס חידוש גיווען, וואס דאס קינד גידענקט מער פון אלע.

דערווייל איז אנגיקומען א גרויסער אדלער, און האט אנגיקלאפט אויף דעם טורעם. און ער האט צו זיי גיזאגט, הערט אויף צו זיין ארימע לייט, קערט אייך אום צו אייערע אוצרות. און ניצט מיט אייערע אוצרות. און ער האט צו זיי גיזאגט, אז זיי זאלן ארויס גיין פון דעם טורעם עלטער נאך עלטער, ווער סע עלטער זאל פריער ארויס גיין. האט ער זיי אלע ארויס גינומען פון דעם טורעם.

האט ער פריער דאס קינד ארויס גינומען, ווארן צום אמת איז ער זיך עלטער פון זיי אלע. און ווער סע איז יונגער גיווען האט ער אים פריער ארויס גינומען. און דעם עלצטן זקן, האט ער גאר צום סוף ארויס גיפירט. ווארן ווער סע איז גיווען יונגער, דער איז זיך גיווען עלטער. (ווארן וואס יונגער האט ער זיך אלץ איין עלטערע מעשה דערציילט). און דער עלצטער זקן דער איז גיווען יונגער פון זיי אלע.

האט זיך דער גרויסער אדלער צו זיי אנגירופן, איך וועל אייך מפרש זיין די אלע מעשיות, וואס

זקן, וואס זאל איך אייך דערציילן, איך גידענק נאך, אז מע האט אפגישניטן דאס עפעלע פון דער צווייג. האט קיינער ניט פארשטאנען וואס ער זאגט. לושמיר סע איז דארט גיווען חכמים, האבן זיי גיזאגט, אנוא, דאס איז א גאנץ אלטע מעשה. האט מען דערנאך מכבד גיווען דעם אנדערן זקן, וואס ער איז גיווען יונגער פון דעם ערשטן. אז ער זאל דערציילן.

האט זיך דער אנדערער אנגירופן, אט דאס איז איין אלטע מעשה. (מיט א לשון ווי איינער פארווינדערט זיך). איך גידענק די מעשה, און איך גידענק נאך אפילו אז דאס לעכט האט גיברענט. האבן זיי זיך דארט אנגירופן, האט דאס איז נאך איין עלטערע מעשה פון דער ערשטער. און סע איז ביי זיי א חידוש גיווען, וואס דער אנדערער איז זיך יונגער, און גידענקט איין עלטערע מעשה פון דעם ערשטן. דערנאך האט מען מכבד גיווען דעם דריטן זקן, אז ער זאל דערציילן.

און דער דריטער איז נאך יונגער גיווען. האט דער דריטער זיך אנגירופן. איך גידענק נאך אפילו אז סע האט זיך גאר אנגיהויבן דער בנין פון דער פרי אז די פרי האט גאר אנגיהויבן צו ווערן א פרי. האבן זיי זיך אנגירופן דארט. דאס איז זיך נאך איין עלטערע מעשה.

דערנאך האט זיך דער פערדער זקן אנגירופן, וואס ער איז נאך יונגער גיווען. איך גידענק נאך אפילו אז מע האט גיפירט דאס קערנדל מע זאל פלאנצן די פרי. האט זיך דער פיפטער אנגירופן. וואס ער איז נאך יונגער גיווען, איך גידענק נאך אפילו די חכמים וואס זיי האבן אויסגיטראכט דאס קערנדל.

האט זיך דער זעקסטער, וואס ער איז נאך יונגער גיווען, אנגירופן, איך גידענק נאך אפילו דעם טעם פון דער פרי, איידער דער טעם איז

איז דער רוח. און די מראָה. דאָס איז די נשָׁמָה. און דאָס קינד האָט גיזאָגט ער גידענקט גאר ניט. וואָרן ער איז גרעסער פון זיי אלע. און ער גידענקט אפילו וואָס סע גיווען פאר נפש רוח ונשָׁמָה. דרום האָט ער גיזאָגט, ער גידענקט גאר ניט (פּלומר ער גידענקט נאָך אז סע גאר ניט גיווען. גידענקט ער אפילו וואָס דאָרט האָט זיך גיטאָן וואָס דאָס איז העכער פון אלע).

און דער גרויסער אָדלער האָט צו זיי גיזאָגט, קערט אייך אום צו אייערע שיפן, דאָס זענען אייערע גופין וואָס זיי זענען צובראָכן גיוואָרן, זיי וועלן ווידער גיבויעט ווערן. היינט קערט אייך אום צו זיי, און ער האָט זיי גיבענטשט. און צו מיר, (דהיינו צום בלינדן בעטלער וואָס ער דערציילט דאָס אלץ)

האָט ער גיזאָגט. (דהיינו דער גרויסער אָדלער) דו קום מיט מיר וואָרין דו ביסט אזוי ווי איך. וואָרין דו ביסט זייער אלט. און גאר יונג. און דו האָסט נאָך גאר ניט אָנגיהויבן צו לעבן און דו ביסט פאָרט זייער אלט. און איך בין אויך אזוי. וואָרין איך בין זייער אלט. און בין נאָך גאר יונג וכו'.

נמצא האב איך א הסכמה פון דעם גרויסן אָדלער. אז איך בין זייער אלט און בין גאר יונג וכו'. היינט שענק איך אייך במתנה גמורה דרשה גישאָנק. אז איר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך. איז דאָרט גיוואָרן א גרויסע שמחה און זייער א גרויסע חדרה. און זיי זענען זייער פּרייליך גיווען.

די אלע האָבן דערציילט. דער האָט דערציילט אז ער גידענקט נאָך, אז מע העט אָפּגישניטן דאָס עפעלע פון דער צווייג, מיינט ער, ער גידענקט נאָך אפילו אז מע האָט איהם אָפּגישניטן דעם נאָפל. (פּלומר אפילו דאָס וואָס מיט איהם האָט זיך גיטאָן תיכף ווי ער איז גיבוירן גיוואָרן, אז מע האָט איהם אָפּגישניטן דעם נאָפל, אפילו דאָס גידענקט ער אויך)

און דער אנדערער, וואָס ער האָט גיזאָגט, ער גידענקט נאָך אפילו אז דאָס לעכט האָט גיברענט, מיינט ער, ער גידענקט נאָך אז ער איז גיווען בעיבור, וואָס דעמאלט ברענט א לעכט אויף דעם קאָפּ. (וואָרן אזוי שטייט אין דער גמרא אז דעמאלט אז דאָס קינד איז ביי דער מוטער אין בויך, דעמאלט ברענט א לעכט אויף זיין קאָפּ וכו')

און דער וואָס ער האָט גיזאָגט אז ער גידענקט נאָך אפילו אז סע האָט אָנגיהויבן צו ווערן א פּרי. דאָס איז, ער גידענקט נאָך אפילו ווי זיין גוף האָט אָנגיהויבן צו ווערן, דעמאלט אז דאָס קינד הייבט נאר אן באשאַפן צו ווערן. און דער גידענקט נאָך, דעמאלט, אז מע האָט גיפירט דאָס קערנדל צו פלאַנצן די פּרי. דאָס איז, ער גידענקט נאָך אפילו ווי די טפה איז נמשך גיוואָרן. און דער גידענקט נאָך די חכמים וואָס זיי האָבן אויסגיתראַכט דאָס קערנדל. מיינט ער, ער גידענקט נאָך, אפילו אז די טפה איז נאָך גיווען אין מח. און דער גידענקט נאָך דעם טעם, דאָס איז דאָס נפש. און דער ריח, דאָס

איבערגע'חזרט: "אזוי האב איך געזאָגט!"

דער רבינ'ס פּוּנָה איז געווען אז מיר זאלן וויסן אז אפילו זיין הייליגע תּוֹרָה האָט אין זיך א גרויסע טיפּקייט מיט גאר הויכע סודות, איז אָבער זיין עיקר פּוּנָה מיר זאלן עס טון בפּשיטות און מיט תּמימות און נישט מיינען אז דאָס איז געמאכט נאר פאר גרויסע מענטשן, גרויסע טאטעס. ייִן! יעדער איד, יעדעס קינד האָט דעם כּח ווען מען טוט דעם רבינ'ס עצות מיט תּמימות און פּשיטות.

(שיחות הר"ן קל"א)

ווען ר' נתן האָט געשריבן די תּוֹרָה "ואלה המשפּטים" (תורה י) וואָס הייבט זיך אָן: "ווען עס איז דא דינים אויף דער וועלט, דורך טאנצן און פאטשן מיט די הענט ווערט המתקת הדינים" און דער רבי האָט זיך אנגערופן צו ר' נתן "אזוי האב איך געזאָגט!" יעצט הערט זיך חס ושלום גזרות אויף אידישע קינדער, און אָט קומען שוין צו גיין די טעג פון פורים, אידישע קינדער וועלן טאנצן און פאטשן וועט נמתק ווערן אלע דינים. און דער רבי האָט

הייליגער באשעפער, דו אליין ווייסט דעם געוואלדיגן נס וואס איז געווען דעמאלט אין די טעג פון מרדכי און אסתר. וועלכע האבן זוכה געווען צו געווינען די מלחמה קעגן המן עמלק - אויסצומעקן זייער נאמען און זכרון פון דער וועלט, און זיי האבן זוכה געווען צו ממשיך זיין וואונדערליכע ליטטיגקייט און מורא'דיגע ישועות פאר יעדן דור און דור. און אונזער גאנצער חיות און האפענונג ארויסצוגיין פון אונזער גלות הגוף און נפש איז נאר דורך דעם שטארקן נס. מיר שטייען און האפן פאר דיין הילף. אזוי ווי דו האסט

דיאן אונטערשטעניגט און צעבראכן די קליפה פון המן עמלק, אים אויסצורייסן און צו מבטל זיין און מכניע זיין זיינע גרויסע שמוץ און דו האסט מגלה געווען די אמונה, און מיר האבן נאכאמאל מקיים געווען און באקומען פון דאסניי דיין הייליגע תורה. אזוי שטיי צו אונזער הילף אויף אייביג, אויף אלע דורות ביז דו וועסט אינגאנצן געווינען די מלחמה, אויסצומעקן אינגאנצן דעם זכר עמלק און מעביר זיין דעם רוח הטמאה פון דער וועלט, מיר זאלן זיך צוריקקערן צו דיר און דו זאלסט אונז ארויסציען נאר שגעל פון דעם ביטערן גלות. אמן (חלק מלקוטי תפלות תפלה ל"ז ח"ב)

די דרייצנטע מעשה (2) - פון די זיבן בעטלירס

- ט. וועמען האט דער אדלער ארויס גענומען די ערשטע?
 - דעם גרעסטער זקן
 - דאס קינד
 - לויט די אי"ב
- י. וויאזוי האט ער מפרש געווען דעם זעקסטן זקן וואס געדענקט די טעם?
 - נפש
 - רוח
 - נשמה
- יא. וויאזוי האט ער מפרש געווען דעם זיבעטן זקן וואס געדענקט די ריח?
 - נפש
 - רוח
 - נשמה
- יב. וויאזוי האט ער מפרש געווען דעם אכטן זקן וואס געדענקט די מראה?
 - נפש
 - רוח
 - נשמה
- יג. צו וואו האט ער זיי געהייסן צוריק גיין?
 - צו די שיפן
 - צו זייערע גופים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יד. וואס איז געווען דער אדלער?
 - אלט
 - אינג
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טו. וואס איז געווארן נאך די דרשה געשאנק פון דעם בעטלער?
 - א גרויסע שמחה
 - א גרויסע שמחה און זייער א גרויסע חדוה
 - א גרויסע שמחה און זייער א גרויסע חדוה און זיי זענען זייער פרייליך געווען
- טז. **שאלת ככות: וואס האט דער רבי דערציילט פון דעם כלינא בעטלער?**
 - ביים שני כ"ה אדר תק"ע
 - ב' שבט קודש כ"ה אדר תק"ע
 - ב' שבט קודש כ"ה אדר תקס"ט

- א. וואס האט דער בלינדער בעטלער געגעבן אלס דרשה געשאנק?
 - א שיינע הויז
 - אז זיי זאלן זיין אזוי אלט ווי ער
 - א גרויסע פארמעגן
- ב. פארוואס האט דער בעטלער אויסגעזען בלינד?
 - ווייל ער איז באמת געווען בלינד
 - ווייל ער איז געווען אלט און האט שוין נישט געקענט גוט זעהן
 - ווייל ער קוקט נישט אין דער וועלט
- ג. וואס איז דער בלינדער בעטלער געווען?
 - זייער אלט
 - גאר יונג - בכלל נישט אנגעהויבן צו לעבן
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. וואס האט געדענקט דער גרעסטער זקן?
 - ווען מ'האט אפגעשניטן דאס עפעלע פון די צווייג
 - ווען די ליכט האט געברענט
 - ווען ס'האט אנגעהויבן וווערן א פרי
- ה. וואס האט געדענקט דער פערטער זקן?
 - ווען מ'האט געפירט די קערנדל
 - די חכמים וואס האבן אויסגעטראכט די קערנדל
 - די טעם פון די פרי נאך פאר ס'איז אריין אין די פרי
- ו. **שאלת ככות: וואס האט דער אכטער זקן?**
 - די ריח פון די פרי נאך פאר ס'איז אריין אין די פרי
 - די מראה פון די פרי נאך פאר ס'איז אריין אין די פרי
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. וואס האט דער בלינדער בעטלער געדענקט?
 - די אלע מעשיות
 - גאר נישט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. וואס זאגט דער גרויסער אדלער?
 - הערט אויף זיין עשירים
 - הערט אויף זיין ארימע לייט
 - הערט אויף זיין ענוים

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

גרויסער גענעראל - וועלכער איז אונז מגלה און לערנט אונז אויס וויאזוי צו ניצן די מלחמה געצייג און מלחמה האלטן קעגן עמלק.

אין יעדן דור איז דא א צדיק וואס איז א בחינה פון מרדכי הצדיק און ער איז מודיע פאר אלעמען אז "קיין יאוש איז נישט פארהאנדן!" פאר קיין שום מענטש, פון קיין שום זאך, און נישט קיין חילוק וועלכע אומשטענדן א מענטש געפינט זיך האט דער הייליגער רבי אונז אנגעזאגט אז מיר קענען מנייע זיין עמלק.

און ר' נתן לערנט אונז אז מיט התחזקות, קענען מיר אויסמעקן עמלק! אז מיר וועלן זיך באנייען מיט תפלה, מיט לערנען תורה און האבן גוטע מדות, זיך באנייען מיט שמחה אז מיר זענען דעם אויבערשטנס באליבטע קינדער, וועלן מיר קענען שטיין קעגן אלע שווערע נסיונות און האבן א זיסע לעבן.

ווייל דער הייליגער רבי האט געזאגט: "אמאל זענען אלע התחלות געווען פון פסח, און היינט..." דער רבי איז געבליבן שטיין און נישט אויסגעפירט. אבער ר' נתן האט פארשטאנען, אז היינט, דאס מיינט פון רבי'נס צייטן הייבט זיך אלעס אן פון פורים. געצט איז די צייט ווען מען קען אנהייבן, און אויב דו האסט שוין אנגעהויבן קענסטו אויספירן און ענדיגן.

יא, מיר קליינע מענטשעלעך מיט אונזערע פיצקעלעך נקודות טובות וואס דער אויבערשטער איז אונז מזכה צו טון יעדן טאג קענען אויספירן די מלחמה קעגן עמלק, מיטן כח פון אונזער גרויסן רבי'ן און זיינע וואונדערליכע עצות וואס ער האט מגלה געווען ספעציעל פאר אונזער דור.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז אין די טעג ווען מיר ליינען דא אונטן פרשת זכור, און די הייליגע מגלה, זאל מען שוין מעורר זיין די מדת הרחמים אויבן, און אזוי ווי בימים ההם איז געווען נדדה שנת המלך - אז דער אויבערשטער האט זיך דערבארעמט מיט זיין מדה פון רחמנות און איבערגעדרייט אלעס לטובה, זאל אויך זיין בזמן הזה ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם, סיי בגשמינות און סיי ברוחניות, זאל ווערן ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר אמן ואמן.

דער שמש, אן עלטערער איד עפנט אויף דעם טיר פאר ר' נתן. דער שמש איז שוין מקורב צום רבי'ן פון ווען דער רבי האט זיך געפונען אין מעדוועדיווקע אין די אינגע יארן.

"פון וואו קומסטו?" פֿרעגט דער שמש "פון נעמירוב," ענטפערט ר' נתן. "פון נעמירוב? פון וואו ווייסטו צו זאגן פון דעם הייליגן רבי'ן?"

ר' נתן ענטפערט אים אז נעמירוב איז נישט אזוי ווייט פון ברסלב, דעם רבי'נס הייליגע נאמען האט שוין דערגרייכט אויך דארט.

"דער שמש פֿרעגט פֿלוצלינג פון ר' נתן דו ביסט דער תלמיד "הושע נתן"? וואס איז דיין נאמען? "פארוואס ווילט איר וויסן מיין נאמען?" וואונדערט זיך ר' נתן

און דער שמש דערציילט פאר ר' נתן אזוי. נאכן מגלה ליינען בין איך געווען אינאיינעם מיטן רבי'ן, מען קען זיך בכלל נישט פארשטעלן די שמחה וואס האט דארט געהערשט, אלע חסידים האבן געטאנצן און קאדאטשקעט אזוי ווי עס פאסט פאר דעם הייליגן יום טוב פורים. אינצווישן רופט זיך דער רבי אן "מיין תלמיד יהושע וואס זיין נאמען איז נתן, בענקט זייער צו זיין דא מיט אונז; ער וועט אבער ענדיגן דעם פורים אינעם טאג שושן פורים!"

"קיינער פון די אנוועזנדע האט נישט פארשטאנען דעם רבי'נס רייד און זיך נישט געוואגט צו פֿרעגן פון רבי'ן וואס ער מיינט," פארציילט דער שמש, אבער איך פֿרעג די אפֿשר איז דיין נאמען יהושע נתן?

"איך הייס נתן?" דען פארוואס רופט מיר דער רבי מיטן צונאמען יהושע? קען זיין ווייל ער איז מתפלל אויף מיר איך זאל ווערן געראטעוועט פון אלע צרות, אזוי ווי משה רבינו האט מתפלל געווען אויף יהושע.

טייערע קינדער, אזוי ווי ביי די מלחמה מיט עמלק האט משה רבינו געהייסן זיין תלמיד יהושע גיין מלחמה האלטן קעגן עמלק, אזוי אויך היינטיגע צייטן ווען עמלק שיסט זיינע גיפטיגע פיילן און ער וויל חס ושלום להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן, דארפן מיר פאלגן דעם תלמיד ר' נתן - דער